

talisterne skal have mere, fordi Kronen blev genrejst, der vover man ikke noget Forsøg paa at skære ned, men overfor de fattigste, de usleste stillede i Samfundet er man til Rede, og dér taler man djærve Ord om Respekt for Parikronen. Gaa rundt i de forskellige økonomiske Foretagender og se, hvordan det er med Respekten dér. Har Direktørerne for de store Sæmmenslutninger respekteret Parikronen for deres eget Vedkommende? Mon de meget store Direktørlønninger er nedsat, blot i et saadant Forhold, som Arbejderne har faaet deres Løn nedsat? Der er dog vist megen Grund til at tvivle derom, i alt Fald kender jeg et og andet Tilfælde, hvor der aldeles ikke er sket noget saadant, og hvor man advarende værger sig mod Talen om Parikronens Respekteren, naar det drejer sig om Direktører og andre højtstillede i de paagældende Selskaber.

Men af vor Virksomhed, af den socialdemokratiske Regerings Virksomhed, har den højtærede Statsminister altsaa intet som helst opdaget i de 2½ Aar; det var intet som helst, erklærer han, vi foreslog til Hjælp for Industrien. Ja, maaske har den højtærede Statsminister været bortrejst eller paa anden Maade forhindret i at følge med, det er jo en Mulighed, men saa maa han dog, inden han begynder at optræde her som den store Revser, søge at sætte sig ind i Tingene, hvis der er en Tid, som er gaaet ham forbi, uden at han har kunnet følge med. I det hele var den højtærede Statsministers Tale en i høj Grad udfordrende Tale overfor de Arbejdere, der har 78 000 arbejdsløse Kammerater i Øjeblikket. Vi fik den gamle Lektie om, at det er Fagforeningspolitikken, Arbejderlønningerne, og hvad dertil hører, som er Aarsag til Arbejdsløsheden. Talemaader — Talemaader og intet som helst andet! De daarligst organiserede i vort Land, Landarbejderne og Kontor- og Butikspersonalet, har den højeste Arbejdsløshed og den laveste Løn. Fagforeningspolitik og Lønninger, det skulde være Aarsagen! Kender den højtærede Statsminister Arbejderlønninger? Har han nogen som helst Anelse om, hvor mange Tusinde danske Arbejdere der slæber sig igennem med nogle og fyrretyve Kroner som Ugeløn, hvis de er saa heldige at have Arbejde? Kender den højtærede Statsminister, hvad det koster at fremstille det Par Støvler, han gaar med, hvis de er danske? Det koster 2 Kr. 75 Ø.; han har formodentlig givet 25 Kr. for dem. Ved den højtærede Statsminister, hvad det koster at sy et Sæt Klæder, som man gaar hen og giver

60 Kr. for i færdigsyet Stand? Det koster 7 Kr. Mon der er noget at nedsætte af paa disse Omraader? Tag Tekstilindustrien, den tredje betrængte Industri. Usle Lønninger har de Kvinder og Mænd, der er beskæftigede i denne Industri, og pr. Stykke er det jo Brøkdelen af Kroner og Øre, der her er Tale om. Nej, det er en fuldkommen falsk Tale, at Arbejdslønnen er Aarsag til Arbejdsløsheden. Se paa Burmeister & Wain og sammenlign den med Flydedokken; det er to ensartede Virksomheder, saa ensartede, at de nu ogsaa i den sidste Tid har besluttet at slaa sig sammen. Den første har, saa vidt man kan bedømme det, kun i meget ringe Grad ladet sig overkapitalisere, og den har gennem en lang Række af Aar bestandig givet 8 à 12 pCt. i Udbytte, medens den anden aldrig har kunnet naa op i tilsvarende Højder, men bestandig har været langt nede (*Korsgaard*: Det er ikke rigtigt!). Ja, ja, i adskillige Aar har den været langt under disse 8 eller 12 pCt.; i min seneste Erindring staar et Udbytte paa 5 pCt. fra Flydedokken. Men denne Virksomhed er ogsaa i en ganske anden Grad overkapitaliseret, vældigt overkapitaliseret, og det er af Overkapitaliseringen, at Ulykkerne i Industrien, i Landbruget og i andre Virksomheder i saa høj Grad har deres Oprindelse. Jeg har læst i en Resolution fra Sønderjylland, at den højtærede Statsminister kender Erhvervslivets Vanskeligheder, og derfor er han særlig skikket til at være Statsminister. Jeg ved, at det er ikke 8 Timers Arbejdsdagen, der tynger Landbruget, for den eksisterer ikke ude paa Landet. Jeg ved, at Lønningerne i Landbruget er rene Sultelønninger; det er altsaa heller ikke dem, der trykker. Selv om Arbejderne arbejdede ganske gratis, f. Eks. ude paa „Edelgave“, vilde det ikke fri denne Gaard for den Byrde, den slæber med. De Landejendomsbesiddere, der sidder med deres overkapitaliserede Ejendomme, skulde gribe i deres egen Barm, inden de vender sig mod fattige, usselte lønnede Arbejdere og siger, det er deres Skyld. Overfor alt dette Uvæsen hjælper heller ikke hele den Nedskæring, som man fremhæver som denne Regerings store Indsats. Ikke en eneste af de et Par Kilometer over Skorstenspipen prioriterede Landejendomme vil blive frelst, fordi de aldersrenteunderstøttede faar mindre i Understøttelse. Det er haabløse Forhold, de er ude i, det er Forhold, som de dels ved egen Hjælp og dels ved Samfundets Hjælp maa befri for, men ikke ved Bravader og Angreb overfor Arbejderklassen.